

Bİ' DOZ #TARİH

Gülsemin Topal

Yerebatan Sarnıcı

Sultanahmet/İstanbul

Yerebatan Sarnıcı'nı gezdiğinizde adımlarınızın son bulduğu yerde karşınıza Medusa başının yer aldığı iki taş blok çıkar. Birinin ters diğerinin yan durduğunu görürsünüz. Sarnıçtaki Medusa başları konusunda ne arkeologlar ne de tarihçiler tek görüşte uzlaşabilmiş değildir. Öne çıkan üç hikâyeye var: İlk hikâye; sarnıç inşa edilirken de özellikle bu Medusa başları yerleştirilmiş ve hem şehri hem sarnıcı koruduğuna inanılmış.

İkinci hikâye; İlkine oldukça zıttır. Çünkü Medusa'nın paganist bir kültüre ait olduğu ve Hristiyanlık ile bağdaştırılamayacağına dayanıyor. Bu nedenle de şehrin en görünmeyen noktasında, adeta yer altına gömer gibi özellikle kullanılmış. Sarnıcın son noktasında oluşunun nedeninin de bu olduğuna inanılıyor.

Bizans İmparatoru
I. Justinianus
(527-565) tarafından
yaptırılmıştır.

Üçüncü hikâye; Aslında konuya daha basit bir açıklama getiriyor. “Nedeni ne Medusa’nın mitolojik gücü ne de dindarlıktır. Sadece kullanılacak sütun bitmiş” diye anlatılıyor. Sarnıcın sonundaki sütunlar, diğerlerinden çok daha kısadır. Sarnıcın tümünde zaten elde başka yapıların kalıntısı olan farklı mimari anlayışların ürünü olan sütunlar kullanılmış. Hal böyle olunca, elde kalan son sütunlar kısa geldiği için, altlarına Medusa başlı heykeller koyularak yükseklik tamamlanmıştır.

Yeni
içeriklerde
Görüşmek
Üzere

İlginize
Teşekkürler

